

Korte studies in Mattheüs (3)

Mattheüs 1:1, de Zoon van Abraham, de Zoon van David

De eerste woorden van het Evangelie naar Mattheüs zijn als volgt:

'Het boek van het geslacht van Jezus Christus, de Zoon van David, de Zoon van Abraham.'
(Mat. 1:1).

Dit begin laat ons gelijk de grote tweedeling van dit Evangelie zien. Jezus Christus is de Zoon van David en tegelijkertijd is Hij de Zoon van Abraham. Hij is de ware Zoon, Die aan Abraham beloofd was. Hij is ook de ware Zoon Die aan David beloofd was.

Abraham was een zoon beloofd aan hem en zijn onvruchtbare vrouw. Ze kregen een belofte van God die naar de mens onmogelijk was. Toen de beloofde zoon, Izaäk, uiteindelijk geboren en opgegroeid was, werd Abraham zwaar op de proef gesteld. Hem werd opgedragen zijn zoon te offeren op de berg Moria.

'En het geschiedde na deze dingen, dat God Abraham verzocht; en Hij zei tot hem: Abraham! En hij zei: Zie, hier ben ik! En Hij zei: Neem nu uw zoon, uw enige, die gij liefhebt, Izak, en ga heen, naar het land Moria, en offer hem aldaar tot een brandoffer, op een van de bergen, die Ik u zeggen zal.' (Gen. 22:1, 2).

Het leven van Izaäk wordt uiteindelijk gespaard, maar in zijn plaats wordt er een ram gedood.

'Toen hief Abraham zijn ogen op, en zag om, en ziet, achter was een ram in de verwarde struiken vast met zijn hoornen. En Abraham ging, en nam die ram en offerde hem ten brandoffer in de plaats van zijn zoon.' (Gen. 22:13).

De schrijver van Hebreeën legt uit dat deze hele geschiedenis een type was van de dood en de opwekking uit de dood van de zoon van Abraham.

'Door het geloof heeft Abraham, als hij verzocht werd, Izak geofferd, en hij die de beloften ontvangen had, heeft zijn eniggeborene geofferd (tot wie gezegd was: in Izak zal u het zaad genoemd worden), overleggende, dat God machtig was, hem ook uit de doden te verwekken; waaruit hij hem ook bij gelijkenis wedergekregen heeft.' (Heb. 11:19).

Als we dus lezen dat Jezus Christus de Zoon van Abraham is, moeten we meteen denken aan dood en opstanding. Dat is een thema in het Evangelie naar Mattheüs. Behalve dat de Evangelist de dood van de Messias aan het kruis beschrijft en ook Zijn opstanding uit de doden vertelt, lezen we hiervan drie keer een aankondiging.

'Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem en veel lijden van de ouderlingen en overpriesters en Schriftgeleerden en gedood worden en ten derden dage opgewekt worden.' (Mat. 16:21).

'En als zij in Galilea verkeerden, zei Jezus tot hen: De Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen der mensen. En zij zullen Hem doden en ten derden dage zal Hij opgewekt worden.' (Mat. 17:22, 23).

'En Jezus opgaande naar Jeruzalem, nam tot Zich de twaalf discipelen alleen op de weg, en zei tot hen: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en de Zoon des mensen zal aan de overpriesters en Schriftgeleerden overgeleverd worden, om Hem te bespotten en te geselen, en te kruisigen; en ten derden dag zal Hij weder opstaan.' (Mat. 20:17-19).

Als Mattheüs zijn Evangelie begint en de Heere de Zoon van Abraham noemt heeft hij het lijden, sterven en de opstanding van de Messias op het oog gehad.

Behalve de Zoon van Abraham is de Jezus Christus ook de Zoon van David. David was de koning van Israël en net als aan Abraham werd hem een belofte gedaan van een zoon. Een voorbeeld daarvan lees je in 2 Samuël.

'Wanneer uw dagen zullen vervuld zijn, en gij met uw vaders zult ontslapen zijn, zo zal Ik uw zaad na u doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal, en Ik zal Zijn Koninkrijk bevestigen.' (2 Sam. 7:12).

We kunnen in deze belofte al meteen over de koningszoon Salomo heen zien naar het ware Zaad, Christus Jezus. Dus als Mattheüs Hem de Zoon van David noemt, bedoelt hij dat Hij Koning zal zijn.

Dus aan de ene kant is Jezus Christus de Messias Die gekomen is om te lijden en te sterven en ten derden dage weer op te staan uit de doden en aan de andere kant is Hij de beloofde Koning Die zou komen om aan Israël het Koninkrijk op te richten. Deze twee aspecten vloeien ineen in één Persoon. Die Persoon is Jezus Christus als Mattheüs Hem noemt de 'Zoon van David, de Zoon van Abraham'.

Deze twee aspecten bepalen ook de tweedeling in het Evangelie naar Mattheüs. Tweemaal lezen we de woorden 'van toen aan heeft Jezus begonnen'.

'Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.' (Mat. 4:17).

Hier wijst de Heere erop dat Hij de Zoon van David is.

'Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem en veel lijden van de ouderlingen en overpriesters en Schriftgeleerden en gedood worden en ten derden dage opgewekt worden.' (Mat. 16:21).

Met deze woorden bevestigt de Heere dat Hij de Zoon van Abraham is.

Let op dat Hij pas met deze laatste prediking begon en wel alleen aan Zijn discipelen, nadat het duidelijk werd dat Hij als Koning (dus als de Zoon van David) verworpen zou worden.